

GUD BLE MENNESKE FOR AT MENNESKET SKULLE BLI GUDER

”Men alle dem som tok imot ham, gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn”¹

Mine kjære, se for dere en veldig ørn som svever over landskapet. Den har den fulle oversikt. Med ett ser den hva den er ute etter, og stuper ned. Ser dere det for dere?

Det er ikke for ingenting at symbolet for evangelisten Johannes nettopp er en ørn; han har jo hele oversikten, og med majestetisk ro forteller han videre hva han selv ser.

Matteus og Lukas gjengir Herrens slektstavler; Ham engelen bar bud om ble født på underfullt vis av en jomfru, var av kong Davids ætt, og derfor en oppfyllelse av Skriftens gamle løfter. Fra Betlehem, denne verdens avkrok, skulle budskapet spres. I følge Matteus gir Jesus apostlene denne beskjed: ” gå ut til alle folkeslag”. Lukas sier at budskapet skal forkynnes: ”i Jerusalem og hele Judea, i Samaria og like til jordens ender.”

Markus innleder sin evangeliefortelling med Johannes Døperen. Gjennom forkynnelsen hans får mennesker en anelse om den hemmelighet vi får løsningen på allerede ved de første ordene: ”*Dette er begynnelsen til evangeliet om Jesus Kristus, Guds Sønn.*”²

¹ Joh 1,12

² Mark 1,1

De tre første evangelistene gir oss slik en tolkningsnøkkel; Jesus, han som ble forkynt av engler, ble kjød i jomfruen Maria, født, svøpt og lagt i en krybbe, tilbedt av magikere, utpekt av Døperen Johannes, etterfulgt som vismann av disiplene og forfulgt som gudsbespotter av myndighetene, trodd som profet, korsfestet som forbryter, forkynt som død og begravet, men forkynt som oppstanden og som Livet. Han, og nettopp Han er Guds Sønn!

Det er i dette lys den følgende fortelling skal forstås. Dersom dette faktum blir tatt imot med tro, faller alle andre underlige ting på plass av seg selv etter hvert.

De atten første vers av evangeliet etter Johannes, er gitt oss av samme hensikt: å fortelle oss hvem Jesus Kristus er.

Det er her evangelisten Johannes svever som en ørn med full oversikt over det som for oss ofte kan fortone seg som et uoversiktelig landskap.

Med ord og uttrykk knytter evangelisten evigheten til tiden, og fører tankene våre tilbake til Guds skaperakt i Første Mosebok³ og til Visdommen som beskrives som ham som leker før Guds åsyn også før verden ble skapt⁴.

Selv om ordene og uttrykkene Johannes evangelist bruker ofte har gitt bibellesere filosofiske assosiasjoner, er han først og fremst dypt

³ 1 Mos 1,1

⁴ Ordspr 8

rot – og grunnfestet i den bibelske tankeverden:. Selv om evangelisten bruker ord og begrep som kan knyttes til menneskelige tanker og forestillinger er det ikke filosofkappen han bærer, men heller bispekrone og hyrdestav.

For Johannes er poenget at menneskets håp om frelse IKKE hviler i våre tanker og forestillinger om hvem Gud er, men i GUDS AVSLØRING av HVEM han er og HVA han vil. Dette gjør Faderen gjennom Sønnens sendelse og gjerning:

Han som var hos Gud i begynnelsen, før verden ble skapt, er Sønnen som har vist oss hvem Gud er. Det Ordet som Gud skaper alle ting ved, har nå gitt oss del i sin nåde og sannhet. **Han** er det Lyset og Ordet Johannes Døperen vitnet om og pekte på; det lys som skjærer gjennom mørke, og får Salmisten til å si: ”Og sier jeg: *’mørket dekke meg og lyset omkring meg bli til natt*», så er ikke mørket mørkt for deg, og natten er lys som dagen, ja, mørket er som lyset.”⁵ **Han** er det som sa om seg selv: ”Jeg er verdens lys” – det lys som mørket ikke tok imot eller har overvunnet.

De første atten versene av Johannesevangeliet er bygget opp slik at de danner et **sentrum**. Dette sentrum er ikke bare siktemålet for denne teksten, men for hele evangeliefortellingen.

På denne dagen skulle en tro at denne tekstens sentrum var vers 14, som kan oversettes: ”Og ordet ble kjød og slo opp sitt tabernakel blant

⁵ Sal 139,11b-12

oss., og vi så hans herlighet, en herlighet som den enbårne Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet.”

Men også dette verset peker videre på en hensikt, og vi finner svaret med å legge til spørreordet HVORFOR ble ordet kjød og slo opp sitt tabernakel blant oss? (Slik tabernakelet var tegnet på Guds nærvær hos sitt folk i Den gamle pakt, er Sønnen tegnet, ja, selve Guds nærvær hos sitt folk i Den nye paktens gudsfolk; KIRKEN).

Hensikten med Sønnens - Ordet - nærvær finner vi gjemt i vers 12: *”Alle de som tok imot ham, gav han rett til å bli Guds barn, de som tror på hans navn.”* Det er derfor Johannes i det hele tatt oppfyller sitt kall som evangelist, biskop og kirkefyrste: *”Jesus gjorde også mange andre tegn for øynene på disiplene, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. Men disse er skrevet ned for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn.”* (Joh 20,30-31)

I forbindelse med Julen, har ofte Kirken brukt uttrykket ”Jesu 3 fødsler”; Han som ble kjød ved Helligånden i Den salige Jomfru Maria, han blir også ved Helligånden kjød på alterbordet for at han ved den samme Den Hellige Ånd skal bli kjød i våre hjerter. Når det skjer, blir vi Ham lik i den forstand at vi da *ikke født av kjøtt og blod, ikke av men-neskers vilje og ikke av manns vilje, men av Gud til ære...*